Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok VIII. Kraków, KWIECIEŃ 1936. Nr. 4.

INFORMATOR

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA

Adres Redakcji i Admin.:
Kraków, św. Marka 20 Tel. 146-78.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują „Informator" bezpłatnie.

„Gazeta Polska" o wniosku posła Sommersteina

Ze względu na trafność opinji w poniższej sprawie, — przytaczamy artykuł Gazety Polskiej z 20. marca 1936 r. w całości:

W związku z nowelizacją ochrony lokatorów, jaką w listopadzie roku ubiegłego przeprowadził obecny rząd, w myśl której między innemi większe lokale handlowe wychodzą spod przepisów ochronnych — powstały obawy, że spowoduje to mniejszą lub większą zwyżkę komornego oraz, że ewentualne podniesienie czynszów odbije się na cenach detalicznych zwyżkowo. W ten sposób zagadnienie to nabiera znaczenia ogólno-społecznego i to tem bardziej, że przecież dążeniem obecnego rządu jest właśnie zniżka cen.

Obawy te znalazły wyraz na terenie Sejmu — we wniosku posła Sommersteina w tym punkcie, który domaga się przywrócenia ochrony dla wszystkich lokali handlowych.

Czy obawy te są uzasadnione i czy uzasadniony jest wniosek z nich płynący?

Musimy odróżnić sytuację na prowincji i w Warszawie. Jeżeli chodzi o miasta prowincjonalne, to z małemi wyjątkami, potwierdzającemi tylko regułę, istnieje tak znaczna depresja na rynku lokali handlowych, że nie może być mowy o tem, aby za lokale te właściciele domów mogli osiągnąć wyższe komorne. Sytuacja obecna jest w wielu miastach i miasteczkach taka, że zwolnione lokale handlowe są chętnie oddawane w najem za ustawowe komorne, a nawet poniżej ceny ustawowej. Tych miast i miasteczek jest przeszło 600.

Jeżeli chodzi o Warszawę, to w nielicznych wypadkach obawy miałyby pewne uzasadnienie.

Ale przypuśćmy, że nawet w wielu wypadkach nastąpi zwyżka komornego? Powstaje pytanie, czy taka zwyżka odbić się musi na cenach detalicznych i jak?

Komorne za sklepy i składy zostało ustalone w roku 1924 na poziomie 25% przedwojennego czynszu. Następnie wzrastało stopniowo, aż w roku 1927 osiągnęło 100 proc., czyli, że wzrosło w ciągu 3 lat czterokrotnie. Nikt jednak nie twierdził, że w tym samym czasie ceny podniosły się pod wpływem komornego.

W roku 1925 załamał się złoty. Skutkiem tego spadło w tym samym stopniu ustawowe komorne, a jednocześnie wzrosły ceny w złotych obiegowych.

Od roku 1930 ceny spadły silnie, gdy jednocześnie ustawowe komorne nie uległo zmianie.

W tych 3 cyklach gospodarczych, które przeżyliśmy od roku 1924, ewolucja cen detalicznych i komornego nie wykazują nie tylko paralelizmu, lecz wręcz przeciwnie, krzyżujące się tendencje.

O braku współzależności między wysokością komornego, a cenami detalicznemi świadczą ponadto następujące obserwacje.

Jeszcze kilka lat temu, gdy płacono ogromne odstępne za sklepy, przecież powstawały nowe placówki handlowe, których koszta handlowe były obciążone nie tylko komornem, ale ponadto oprocentowaniem i amortyzacją odstępnego. Pomimo to poziom cen w tych nowych sklepach nie był wyższy od cen w sklepach konkurencyjnych, które istniały od chwili wprowadzenia ochrony lokatorów i które przeto w swej kalkulacji miały pewną premję w postaci niższych wydatków za komorne. Podobne zjawisko można było zaobserwować, porównując kilka lat temu komorne za sklepy w domach starych i nowych, ponieważ wtedy czynsze za sklepy w nowych domach były kilkakrotnie wyższe od czynszów za analogiczne sklepy w domach starych. Pomimo to poziom cen detalicznych był jednakowy tu i tam.

Stąd wniosek, że wahania w komornem nie odbijają się na poziomie cen detalicznych.

Natomiast można i należy rozumować odwrotnie. Ochrona lokali handlowych ogranicza współzawodnictwo detalistów, ponieważ utrudnia powstawanie nowych sklepów w tych dzielnicach miast, które wykazują silny rozwój i przyrost mieszkańców. Dla lokali handlowych, korzystających z ochrony lokatorów, wytwarza się sytuacja podobna do przedsiębiorstw koncesjonowanych o charakterze monopoloidalnym. A w sytuacjach takich, gdy współzawodnictwo jest ograniczone, utrudnione lub osłabione — ceny zwykle wykazują tendencję zwyżkową. Zatem zniesienie tych ograniczeń winno się przyczynić albo do spadku cen, albo jednego i drugiego. Toteż szerokie rzesze konsumentów są zainteresowane właśnie w zniesieniu tych przywilejów.

I jeszcze jedno. Zliberalizowanie przepisów ochronnych w odniesieniu do lokali handlowych musi w konsekwencji przyczynić się do zmniejszenia rozwarcia nożyc, wytworzonych przez rolnika i płaconych w miastach przez konsumenta. W związku z rozwojem miast wzrasta popyt na płody rolne. Szczupła liczba sklepów żywnościowych z lat przedwojennych wykorzystuje ten fakt, podnosząc ceny. Tutaj tkwi jedna — chociaż nie jedyna — przyczyna tak wielkiej rozpiętości cen, którą otrzymuje np. producent rolny, a którą płaci konsument; która sprawia, że rolnik tanio sprzedaje, a konsument drogo płaci. Zniesienie krępujących przepisów ochrony lokali handlowych w małym ułamku, lecz niewątpliwie przyczyni się też do podniesienia zbytu płodów rolnych przez obniżenie cen detalicznych za te same płody. W ten sposób częściowe zlikwidowanie przepisów ochronnych, jakie przeprowadził rząd w ostatniej noweli, przyczynia się do usunięcia przerostów pośrednictwa handlowego z pożytkiem tak dla wsi, jak i dla konsumentów miejskich.

I stanowisko Rządu, a nie posła Sommersteina jest tu logiczne i słuszne. Dlatego wniosek posła Sommersteina winien być odrzucony. O ile oczywiście Izba kierować się będzie logiką gospodarczą, nie zaś płaczliwym sentymentalizmem, którym niesłychanie łatwo ozdobić każdy wniosek o „ulgi" i przywileje — ale który w ostatecznym rezultacie czyni często z naszej gospodarki nowoczesnej coś w rodzaju obszernego przytułku dla kalek, zamiast nowoczesnej, prężnej fabryki dobrobytu, który nie da się osiągnąć przez dobroczynność — ale tylko przez wysiłek i współzawodnictwo.

—oOo—

Obrady Komisji Podatkowej

„Gazeta Polska" podaje, że w Min. Skarbu pod przewodnictwem prof. A. Krzyżanowskiego posiedzenie Komisji Podatkowej, której przedmiotem obrad były projekty rozporządzeń wykonawczych do dekretów o podatku od nieruchomości oraz do ustawy o podatku dochodowym. Oba projekty wywołały obszerną dyskusję, w trakcie której wysunięto szereg wniosków i poprawek.

W szczególności, o ile chodzi o rozporządzenie wykonawcze do dekretu o podatku od nieruchomości, wyrażono opinję, aby wyraźnie sprecyzować w rozporządzeniu, co należy uważać za grunt niezabudowany, podlegający opodatkowaniu, aby kwestja ta — w zasadzie bardzo ważna — nie nastręczała w praktyce wątpliwości. Ponieważ dekret nie przewiduje zwolnienia od podatku od nieruchomości w wypadku „próżnostania" lokali, proponowano, aby kwestję tę unormować w rozporządzeniu i przewidzieć ulgi w tych wypadkach, gdy ubytek w przychodzie z danej nieruchomości przekroczy pewną granicę. Komisja wyraziła pogląd, że sprawa ta powinna być uregulowana drogą odpowiednich zarządzeń Min. Skarbu na podstawie ogólnych uprawnień, wynikających z ordynacji podatkowej.

Dyskusję wywołała również sprawa **opłat za wodę z punktu widzenia podatkowego.** Są bowiem nieruchomości, w których komorne skalkulowane jest w ten sposób, że mieści w sobie również opłatę za wodę, w innych natomiast nieruchomościach właściciel opłatę za wodę pobiera odrębnie od komornego i potrzebne sumy przekazuje właściwym władzom samorządowym, pełniąc w ten sposób funkcje inkasenta tych władz. O ile chodzi o pierwszy wypadek, podatek od nieruchomości obliczany jest również i od opłat za wodę, ponieważ opłaty te mieszczą się w sumie komornego. W wypadku wymiaru podatku od nieruchomości należy doliczyć opłaty za wodę do komornego, czy też nie brać ich w rachubę. **Przeważył pogląd, że należy je doliczać do komornego gwoli równomierności opodatkowania w całem państwie.**

W toku dyskusji nad projektem rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku dochodowym podniesiono m. in. kwestję odpisów na amortyzację. Wysunięto konieczność wprowadzenia bardziej względnej niż dotychczas wysokości odpisów, a to celem umożliwienia przedsiębiorstwom przemysłowym tworzenia funduszów na odbudowę majątku inwestycyjnego, stwierdzono bowiem, że przy obecnej konjunkturze przedsiębiorstwa w bardzo wielu wypadkach pracują z deficytem, który nie pozwala na odkładanie funduszów na odnowienie.

—o§o—

Częściowe odłużenie własności nieruchomej na terenie Woj. Krak.

Naskutek starań naszego i Lwowskiego Towarzystwa Właścicieli Realności, a nadto Polskiego Związku Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w w Polsce w Warszawie, uzyskało Lwowskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie zezwolenie Min. Skarbu na wydanie nowej emisji listów zastawnych dla umożliwienia spłaty pożyczek, zaciągniętych w Kom. Kasach Oszczędności.

Inicjatywa Towarzystw Właścicieli Nieruchomości popartą została przez Związek Kom. Kas Oszczędności w Warszawie z tem zastrzeżeniem, że konwersja wymaga indywidualnej zgody dotyczącej Kasy Oszczędności.

Zaznaczamy, że dotyczące listy zastawne mogą służyć jedynie i bezpośrednio na konwersję długów w K. K. O. za zgodą tychże Kas i po dopełnieniu odpowiednich formalności.

Ogół zainteresowanych właścicieli realności powitał powyższą sprawę z zadowoleniem, zaś Towarzystwo rozpoczęło już wstępne prace zmierzające do urzeczywistnienia tego ważnego problemu.

Dotycząca możliwość konwersji ma specjalne znaczenie dla Krakowa, gdyż dotychczas na terenie naszego miasta nie posiadamy instytucji kredytu długoterminowego. Zaznaczyć należy, że prawie wszystkie większe miasta w Polsce posiadają tego rodzaju instytucje, udzielające długoterminowych kredytów.

Nie ulega wątpliwości, że sprawa konwersji długów zaciągniętych w K. K. O. na terenie Województwa Krakowskiego, jest pierwszorzędnej wagi i ufamy, że Dyrekcje Kas Oszczędności udzielą swej zgody na konwersję długów, skutkiem czego cały szereg obywateli będzie mógł uregulować swe zadłużenia.

Tą drogą zwracamy się do wszystkich zainteresowanych właścicieli realności na terenie m. Krakowa, aby w jaknajkrótszym czasie zgłosili wyłącznie **na piśmie** w biurze Towarzystwa Właścicieli Realności ul. św. Marka L 20 I. p., swoje uwagi, oraz ew. zamiar przeprowadzenia konwersji listami zastawymi Lwowskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego.

Dotyczący materjał informacyjny potrzebny nam jest dla wszczęcia i przeprowadzenia konferencji z Dyrekcjami Kas Oszczędności.

Zaległości w podatkach komunalnych

Jak donosi prasa, istnieje jakoby zamiar ogłoszenia rozporządzenia Min. Spr. Wewn. w sprawie umarzania z urzędu zaległości w opłatach komunalnych, powstałych do końca r. 1932, analogicznie do odnośnego okólnika w sprawie podatków państwowych. Rozporządzenie to określi wysokość sumy zaległej, która będzie podlegała umorzeniu.

Nowy podział ulic pomiędzy Urzędy Skarbowe w Krakowie

Zawiadamiamy właścicieli realności w Krakowie, że z dniem 1. kwietnia br. zostały utworzone dla miasta Krakowa 2 nowe Urzędy Skarbowe. W ten sposób istnieją obecnie dla m. Krakowa 4 Urzędy Skarbowe, prócz Urzędu istniejącego w Krakowie-Podgórzu.

W związku z tą zmianą nastąpił nowy podział miasta (wedle ulic) pomiędzy poszczególne Urzędy, a zatem każdy właściciel realności winien skontrolować do którego Urzędu Skarbowego obecnie należy.

Sprawa ta jest aktualną, ze względu na wpłaty podatków.

Nieformalności przy wywozie popiołu

Od długiego czasu żalą się członkowie Towarzystwa, że funkcjonarjusze Zakładu Czyszczenia Miasta naruszają przepisy porządkowe, narażając rozmyślnie niektórych właścicieli realności na poważne straty i koszta.

Niektórzy bowiem niżsi funkcjonarjusze, tylko w niektórych dzielnicach miasta usuwają częstokroć jeszcze niepełne skrzynki z popiołem, licząc należytość za wywóz tak, jakby za pełną skrzynkę popiołu, a nadto w niektórych wypadkach, pełną skrzynkę samowolnie dzielą na dwie, przez co powodują dla właściciela realności, podwójne zaliczenie należytości za wywóz śmieci.

Powyższe niesłychane i niezrozumiałe postępowanie niektórych funkcjonarjuszy Zakładu Czyszczenia Miasta spowodowało dochodzenie prokuratorskie (sygn. ts. Prok. V. Ds. 947/36).

W tym stanie rzeczy, uważamy, że wyżej opisane niemiłe stosunki zmuszają nas do zwrócenia uwagi wszystkim właścicielom realności, aby polecili dozorcom domowym i innym upoważnionym przez siebie osobom, należycie kontrolować sprawę wywozu śmieci i popiołu i w szczególności aby kontrolowali niższych funkcjonarjuszy Zakładu Czyszczenia Miasta, przy obliczaniu ilości wywożonych skrzynek.

Wszelkie pokrzywdzenia, oraz doniesienia o niewłaściwem postępowaniu niższych funkcjonarjuszy Zakładu Czyszczenia Miasta prosimy kierować na piśmie do biura naszego Towarzystwa, które ze swej strony w powyższych sprawach porozumiewać się będzie z Dyrekcją Zakładu Czyszczenia Miasta.

W sprawie lamp orjentacyjnych

Jak się od naszych członków dowiadujemy, Elektrownia Miejska w Krakowie, wniosła w ostatnim czasie dużą ilość pozwów upominawczych o zapłatę opłaty za lampki orjentacyjne.

Powyższa sprawa nie jest należycie uregulowana ustawami, wzgl. odpowiedniemi rozporządzeniami i w sferach prawników budzi wątpliwości.

Przypominamy, że w razie otrzymania sądowego nakazu zapłaty, **należy w każdym razie wnieść sprzeciw,** gdyż inaczej nakaz zapłaty staje się prawomocny i Elektrownia Miejska uprawnioną będzie dochodzić zaskarżoną kwotę w drodze egzekucji sądowej.

Jak nam wiadomo Sąd Grodzki w Krakowie rozpatrywał już analogiczne sprawy i **powództwo Elektrowni Miejskiej, z przyczyn prawnych oddalił.**

Informacji w powyższej sprawie udziela biuro Towarzystwa w godzinach popołudniowych między 4—6, tylko za osobistem zgłoszeniem się członków.

W sprawie dozorców domowych

Zwołana przez Inspektora Pracy, konferencja w sprawie zawarcia **umowy zbiorowej** z dozorcami domowymi w Krakowie, nie dała rezultatu.

Dozorcy zażądali aby wypowiedzenie pracy nastąpić **mogło jedynie z ważnych przyczyn.**

Całkiem zrozumiałe, że tego rodzaju niesłychane i demagogiczne żądanie dozorców, nie mogło być poważnie traktowane ani przez naszych przedstawicieli ani przez Pana Inspektora Pracy, — i zostało odrzucone.

Dozorcy jednak nie chcieli z tego postulatu ustąpić, wobec czego do porozumienia nie doszło.

W tym stanie rzeczy, zwołana zostanie w krótkim czasie Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, która będzie miała za zadanie, ustalić warunki pracy i płacy dozorców domowych.

Do omówienia tej sprawy powrócimy we właściwym czasie.

Najnowsze orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sądu Najwyższego

1) **Właściciel domu** zmuszony był zapłacić lokatorowi odszkodowanie umowne z powodu nieoddania w umówionym terminie wynajętego lokalu. N. T. A. uznał, że odszkodowanie stanowi wydatek potrącalny przy ustalaniu wysokości dochodu do wymiaru podatku dochodowego (wyrok N. T. A. z 20 stycznia 1936 r., 1 rej. 7739-32).

2) **N. T. A. wyszedł z założenia,** że skoro opłata od rachunków stanowi niewątpliwie koszt osiągnięcia przychodu, to i wielokrotność tej opłaty należy zakwalifikować identycznie (wyrok z 15. stycznia 1936 r., 1 rej. 8542-32).

Przyjmowanie Pożyczki Inwestycyjnej jako kaucji i wadjum

W związku z szeregiem zapytań Biuro Delegata do spraw 3 procentowej Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej komunikuje, że obligacje 3-procentowej Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych — mogą być bez żadnych ograniczeń przyjmowane przez władze i urzędy państwowe jako wadja przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty urzędowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Wartość depozytowa (kaucyjna i wadjalna) rzeczonych obligacyj ustalona została na zł. 65 za 100 zł. imiennej wartości.

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Tow. Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa

Dnia 29 marca 1936 r. o godz. 4-tej popołudniu odbyło się w sali Izby Handlowej w Krakowie, Walne Zgromadzenie Członków naszego Towarzystwa.

Zebraniu przewodniczył Prezes Towarzystwa p. Dr. Leon Geldwerth, który powitał obecnych członków i reprezentantów władz, w szczególności przedstawiciela Pana Wojewody Krakowskiego, Prezydjum Miasta, Izby Skarbowej, I. Urzędu Skarbowego, jakoteż reprezentantów Komunalnych Kas Oszczędności w Krakowie.

Dłuższem przemówieniem Pan Prezes zagaił obrady, przedstawiając skrępowanie własności nieruchomej wyjątkowemi ustawami, przedstawiając wielkie ciężary podatkowe, nałożone na własność nieruchomą i stwierdzając, że nieracjonalne skrępowanie doprowadziło właścicieli realności do katastrofalnego stanu gospodarczego. Mowca z ubolewaniem stwierdza, że proklamowane przez Rząd zasady zapewnienia rentowności w każdej dziedzinie gospodarczej, oraz zasada równomiernego obciążenia wszystkich warstw społeczeństwa, nie została niestety zastosowana do własności nieruchomej.

Podnosi dalej p. Prezes, że ostatnio Rząd jednak uczynił mały „wyłom" w ustawie o ochronie lokatorów i mowca wyraził nadzieję, że wyłom ten w niedługim czasie się rozszerzy, aż wreszcie cała ustawa o ochronie lokatorów, jako przestarzała i bezcelowa, zniknie.

Należy przekonać wszystkich właścicieli realności, aby zwartą Organizacją przeciwstawili się demagogicznemu stanowisku lokatorów, gdyż tylko silna organizacja własności nieruchomej, potrafi rozwinąć należytą i skuteczną działalność w obronie swoich praw. Przemówienie, podane w streszczeniu, przyjęte zostało oklaskami, poczem na wniosek Dra Becka Walne Zgromadzenie uchwaliło zaniechać odczytania protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Sprawozdanie z czynności Wydziału za okres 10. miesięcy składał p. Dr. Geldwerth, jako Prezes Towarzystwa i przedstawił zebranym wszelkie wysiłki i prace Wydziału, zmierzające do utrzymania i rozwoju agend Towarzystwa w interesie własności nieruchomej w Krakowie.

Sprawozdanie kasowe przedstawił p. Radca Hildebrand w zastępstwie nieobecnego z powodu choroby skarbnika p. Dyr. Askenasego, a Walne Zgromadenie na wniosek Komisji Rewizyjnej uchwaliło zatwierdzić przedstawione sprawozdanie i udzielić Wydziałowi absolutorjum.

Następnie wygłosił referat p. Dyr. Mieczysław Finder, zgłaszając w zakończeniu przemówienia wniosek, aby Towarzystwo interwenjowało w Zarządzie Miejskim w sprawie uzyskania ulg w spłacie zaległości w opłatach i podatkach komunalnych za wsteczne lata. Nadto zawnioskował, aby Prezydjum Towarzystwa w porozumieniu z p. Prezydentem Miasta, oraz Dyrekcjami tut. Kas Oszczędności, rozpoczęło starania o powołanie w Krakowie do życia instytucji kredytu długoterminowego, której brak daje się ostatnio dotkliwie we znaki.

Powyższe wnioski zostały przez Walne Zgromadzenie jednomyślnie uchwalone.

Referat pod tytułem „Zadłużenie własności nieruchomej miejskiej w Kom. Kasach Oszczędności" wygłosił p. Mecenas Dr. Beck.

Na wniosek jego uchwalono szereg rezolucyj, będących wyrazem zamierzeń Prezydjum Tow. i starań w sprawie poprawy stosunków kredytowych w tut. Komunalnych Kasach Oszczędności. Powzięte rezolucje stanowić będą podstawę memorjału, który w krótkim czasie przedstawiony będzie władzom i dotyczącym instytucjom.

Po powyższych referatach wysłuchanych z zainteresowaniem przez Walne Zgromadzenie, dokonano uzupełniającego wyboru Członków Wydziału. Do Wydziału wybrani zostali WPP.:

1) Dr. Beck Alfred, 2) Dr. Blatt Adam, 33) Radca Breuer Karol, 4) Radca Bujas Tomasz, 5) Dr. Finder Mieczysław, 6) Dr. Geldwerth Leon, 7) Marja Guzikowska, 8) Radca Hildebrand Antoni, 9) Dr. Kremer Józef, 10) Dr. Langrod Jerzy Stefan, 11) Dr. Landau Ernest, 12) Radca Łysiak Łukasz, 13) Płk. Pokorny Józef, 14) Dr. Nartowski Tadeusz, 15) Dr. Rodowicz Kazimierz, 16) Dr. Spitzer Tadeusz, 17) Stokłosowa Anna, 18) Żuwala Stanisław.

Do Komisji Rewizyjnej:

P. Stern Norbert, p. Inż. Gerhardt Filip, p. Propper Józef.

Po dokonaniu wyborów Przewodniczący p. Prezes Dr. Geldwerth o godz. 19 zamknął Walne Zgromadzenie.

Wybory Władz Towarzystwa

W dniu 15. kwietnia 1936 r. odbyły się wybory Prezydjum Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa.

Dotychczasowy Prezes p. Mecenas Dr. Leon Geldwarth, mimo nalegań wszystkich członków Wydziału, nie był niestety w możności zatrzymać nadal funkcji Prezesa Towarzystwa, ze względu na swoje zawodowe obowiązki.

Wydział Towarzystwa w uznaniu zasług i długoletniej pracy p. Mec. Dr. L. Geldwertha, p. Płk. J. Pokornego i p. Radcy Karola Breuera postanowił jednomyślną uchwałą ustępującym powyższym członkom Prezydjum nadać godność Członków Honorowych Towarzystwa.

Następnie Wydział dokonał wyborów Władz Towarzystwa.

Stanowisko Prezesa Towarzystwa zostało chwilowo nieobsadzone z tem, że sprawa ta rozstrzygnięta zostanie na najbliższem posiedzeniu Wydziału.

Na wiceprezesów Towarzystwa wybrani zostali: p. Dr. Mieczysław Finder, p. Docent U. J. Dr. Jerzy Stefan Langrod, oraz Dr. Tadeusz Nartowski.

Sekretarzem wybrany został Dr. Adam Blatt, zastępcą sekretarza Dr. Ernest Landau.

Skarbnikiem Towarzystwa wybrany został Dyr. Józef Piotrowski, zastępcą skarbnika Dr. Aleksander Biberstein.

Przypominamy że...

„...W myśl ostatnio znowelizowanej ustawy o ochronie lokatorów, „wypowiedzenie umów najmu mieszkań oraz lokali przemysłowych i handlowych, wyłączonych z pod ustawy o ochronie lokatorów z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, nie może nastąpić na termin wcześniejszy, niż:

a) co do mieszkań — na dzień 30-go czerwca 1936 r.

b) co do lokali przemysłowych i handlowych — na dzień 30. IX. 1936 r.

...umowa najmu zawarta na czas oznaczony, dłuższy niż rok, winna być pismem stwierdzona.

...nie można żądać zwrotu świadczenia, jeżeli spełniający dobrowolnie świadczenie wiedział, że do świadczenia nie był obowiązany — chyba, że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu, w celu uniknięcia przymusu, albo w wykonaniu czynności prawnej, zakazanej lub mającej cel niegodziwy. Przepis powyższy (art. 131 Kod. zob.) znajdzie zastosowanie, n. p. przy procesach o zwrot, kompensatę itp. — komornego, — zapłaconego ponad normę podstawowego czynszu.

...Każdy z Członków Towarzystwa korzystać może z bezpłatnych PORAD PRAWNYCH we wszystkich sprawach swej realności, w biurze Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, ul. św. Marka 20, I. p., **wyłącznie osobiście** od 4—6 popołudniu. Telefonicznych informacyj nie udziela się!

O naprawę nawierzchni ulicy św. Marka

Ulica św. Marka w Krakowie jest śródmiejską ważną arterją komunikacyjną, prowadzącą na piękny Plac św. Ducha i do Teatru Miejskiego.

Wszystkie okoliczne ulice zostały już dawno uporządkowane i pokryte znakomitemi nawierzchniami asfaltowemi, — a jedynie ulica św. Marka z swoim wykoślawionym brukiem kostkowym oraz wykrzywionemi trotuarami, stanowi brzydką plamę w śródmieściu Krakowa, która jaknajprędzej powinna zniknąć.

W interesie licznych właścicieli domów i w interesie wyglądu Starego Krakowa, zwracamy się tą drogą do Prezydjum miasta, aby ulicę św. Marka wreszcie również „zeuropeizować".

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYPADEK SPOWODOWANY GOŁOLEDZIĄ. Odpowiedzialność gminy jako właścicielki budynku za wypadek spowodowany gołoledzią uzasadnia już sam fakt niezachowania istniejących przepisów administracyjnych, mających na celu zapobieganie nieszczęśliwym wypadkom i nie potrzeba dopiero wykazywać winy gminy, ani też gmina nie może zasłaniać się brakiem swej winy w wyborze osób, któremi jako osoba prawna się posługiwała. (Orzeczenie S. N. z 6. listopada 1935 C. II. 1444/35).

ZGŁOSZONE PRZEZ LOKATORA dopiero po otrzymaniu sądowego wypowiedzenia do potrącenia rzekome wzajemne pretensje z tytułu poczynionych w mieszkaniu wkładów nie uchylają skutków zwłoki w zapłacie terminowej czynszu. (Orzeczenie S. N. z 23. listopada 1934, C. II. 1748/34).

ODSZKODOWANIE WSKUTEK ZAKAZU BUDOWY na terenie, przeznaczonym na arterje komunikacyjne, ustala Sąd w trybie postępowania niespornego. (Orzecz. S. N. C. II. 903/35 Zb. Nr. 83/36).

ZASTRZEŻENIE ZAPŁATY DŁUGU dolarowego po kursie 8.85 zł. za jednego dolara nie podpada pod pojęcia t. zw. klauzuli złota w rozumieniu rozp. Prezydenta Rzplitej z 12. VI. 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. Nr. 59, poz. 509). (Orzeczenie z dnia 19. listopada 1935 r. C. II. 2025/35 Zb. O. S. N. Nr. 94).

Wydawca: Tow. Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie. Redaktor odpowiedzialny: Dr. Mieczysław Finder.

Drukarnia Literacka, Kraków Plac Zgody 4.